

دهقانی فیروز آبادی، استاد دانشگاه در گفت‌وگو با «ایران»:

زمان میانجیگری برجامی چین و روسیه است

مریم سالاری خبرنگار دیپلماتی

کار مذاکره با ایران از موضوع هسته‌ای شروع شده است ولی در ادامه باید به موضوعات دیگر تعمیم و تسری داده شود. خود بایدن هم قبل از ریاست جمهوری به این موضوع تصریح کرده بود.

در این زمینه دو سناریو قابل تصور است: اول، مذاکرات منطقه‌ای، هسته‌ای و موشکی در قالب یک بسته؛ دوم، مذاکرات منطقه‌ای به موازات و روی ریل موازی مذاکرات هسته‌ای که خود به دو صورت قابل اجراست: با مشارکت ۵+۱ و کشورهای منطقه؛ بدون حضور ۵+۱ و حمایت آنها. اما دیپلمات‌های کنونی آمریکا با چنین پیشینه‌ای معتقدند که دولت بایدن باید در ابتدا موضوع هسته‌ای را به نوعی به یک پیشرفت برساند و محدودیتی برای آن ایجاد کند و سپس به موضوعات بعدی بپردازد؛ چون معتقدند مهم‌ترین

تهدید امنیتی از سوی ایران تهدید هسته‌ای است. بنابراین ضروری است که فعلاً آن را حل کنند بعد یا در ادامه به مباحث موشکی و منطقه‌ای بپردازند؛ یا روی یک ریل موازی بخصوص بحث منطقه‌ای را پیش برند که من این‌طور فکر می‌کنم؛ یعنی از تحلیل گفتارهای تیم سیاست خارجی بایدن معلوم می‌شود که اولویت اول آنها مهار و محدود کردن برنامه هسته‌ای ایران و برگرداندن آن به تعهدات برجامی اش و سپس پرداختن به موضوعات دیگر است. در اینجا خود سالیون صراحتاً می‌گوید ما نباید برنامه هسته‌ای ایران را گروگان حل و فصل مسائل منطقه‌ای کنیم. دولت بایدن از آنگوی تسری استفاده می‌کند. یعنی شروع از برجام برای تقویت، تطویل و سپس تعمیم آن به موشکی و منطقه‌ای.

■ **آنگوی مورد نظر دولت «بایدن» برای برجام را مبتنی بر در نظر گرفتن چه مؤلفه‌هایی می‌دانید؟**

در وهله اول، اجرای ناقص آنگوی نخست در دستور کار دولت بایدن است. یعنی مشروط کردن بازگشت به برجام به انجام تعهدات ایران بدون لغو تحریم‌ها اما آنگوی نهایی بایدن بازگشت به برجام و چانه زنی برای تقویت، تطویل و تسری آن به موضوعات دیگر است. بازگشت به برجام به‌عنوان سنگ بنا و نقطه آغاز نه پایان است و اهرم تحریم را باید در دست نمی‌دهند. آنها در همین چارچوب محدود کردن میزان ذخیره اورانیوم ایران، محدود کردن میزان غنی‌سازی به ۳/۶۷، محدودسازی تعداد سانتریفیوژهای ایران و تغییر جدول زمانبندی رفع محدودیت‌ها معروف به بند غروب آفتاب را در نظر دارند و در ادامه چنانکه اشاره کردم به‌طور موازی خواهان تسری مذاکرات درباره برنامه موشکی و نفوذ منطقه‌ای ایران باشند. با این حال، بازگشت به برجام گروگان منطقه نخواهد بود. این امر بدان معنا نیست که آمریکا از موضوع موشکی و منطقه‌ای صرف نظر خواهد کرد. از این رو ایران برای تصمیم‌گیری در چگونگی مواجهه با موضوع بازگشت آمریکا به برجام باید کل این فرایند را مدنظر داشته باشد نه صرفاً مرحله اول آن را. به نظر من نگاه تقلیل گرایانه به بازگشت بایدن به برجام خطای راهبردی است.

■ **یکی از مشکلات کنونی دو طرف بی‌اعتمادی و تأکید ایران بر برداشتن گام اول است. ایران معتقد است کشوری که از توافق خارج شده باید قدم اول را بردارد. چرا دولت بایدن باوجود اینکه آگاه است ایران حتی یک سال بعد از خروج آمریکا از برجام به تعهدات خود پایبند بود همچنان بر برداشتن قدم اول از سوی ایران تأکید دارد؟ چه راهکاری می‌تواند این بن‌بست را بشکند؟**

ما الان یک موضوع بازگشت به برجام داریم که از لحاظ هرمنطق و قاعده‌ای که در نظر بگیریم حق با ایران است که بگوید آمریکا از برجام خارج شده و باید برگردد به برجام و تعهداتش را انجام دهد و ما هم در مقابل تعهداتمان را انجام می‌دهیم. روند طبیعی کار اینگونه است؛ خوب وقتی آمریکایی‌ها بنا به توضیحاتی که دادم دنبال استفاده از اهرم‌های ساخته شده توسط ترامپ و امتیازگیری بیشتر هستند عملاً امکان گزینش‌ای جز این باقی نمی‌ماند که تعهد در برابر تعهد باشد.

■ **حتی اگر یکدفعه نباشد؟**

خب درخواست منطقی ما این است که آمریکا به طور یکدفعه و یکجا به اجرای تعهداتش بازگردد؛ چون همه تجربه عملی به هم طرز تفکر دولت بایدن نشان می‌دهد که آمریکا پس از بازگشت ایران به تعهدات برجامی اش، همه تحریم‌ها را رفع نخواهد کرد. اما تصور آمریکا این است که این یک شوگرد مذاکراتی ایران است. چون معمولاً در مذاکرات دیپلماتیک حداکثر خواسته‌ها را در نظر می‌گیرند که به یک میانه‌ای برسند این ماهیت مذاکرات دیپلماتیک است که هر دو طرف سقف را در نظر می‌گیرند تا به یک راه حل بینابینی برسند. موضع اصولی و منطقی ایران این است که آمریکا باید بدون قید و

شرط به برجام برگردد و تعهداتش را انجام دهد. ولی با این روشی که بایدن در پیش گرفته طبیعتاً این کار را نمی‌کند. بنابراین ایران هم موضوع الان اقدام در برابر اقدام است یعنی متناظر با اقداماتی که آمریکایی‌ها می‌کنند ایران هم این کار را انجام می‌دهد. اگر بخواهیم عملی به موضوع نگاه کنیم اگر هر دو طرف بخواهند مصمم باشند که این موضوع را حل کنند همین گام به گام و مرحله به مرحله می‌شود و به‌صورت متناظر خواهد بود.

چنانکه گفتیم هدف بایدن از عدم بازگشت یکدفعه‌ای به برجام این است تا از بازگشت به برجام، اهرم چانه زنی بسازد و قدرت چانه زنی و اهرم‌های مذاکراتی ایران را تضعیف و کاهش دهد. به گونه‌ای که ایران را از کارت‌های چانه زنی و تمرکز بر مطالبه رفع همه تحریم‌ها و پیگیری سایر خواسته‌ها مثل طلب خسارت محروم کند. در حالی که گزینه حداقلی برای ایران آن است که هر دو طرف به نقطه صفر برجام برگردند. یعنی برداشتن تحریم‌ها توسط آمریکا در برابر انجام تعهدات برجامی توسط ایران.

■ **این بی‌اعتمادی برای برداشتن قدم اول در حالی وجود دارد که به هر حال شناختی از دیپلمات‌های دولت کنونی آمریکا با توجه به**

فصل اول: تهدید امنیتی از سوی ایران

تجرب‌ی دارد یعنی وقتی این اختلاف نظری باشد حل کردن بحران بی‌اعتمادی سخت‌تر است تا توانیم یک راهبرد اجماعی را تدوین کنیم کار سخت‌تر هم می‌شود. اگر چه شخصاً، براساس منطق روابط بین‌الملل، معتقدم که تحت هیچ شرایطی نمی‌توان و نباید به آمریکا اعتماد کرد. اصل بر بی‌اعتمادی و تلاش برای مدیریت بحران هسته‌ای به‌صورت عاقلانه است.

■ **چه ابتکار عملی می‌تواند به از میان بردن بی‌اعتمادی جهت برداشتن گام اول از سوی ایران و آمریکاجهت اجرای تعهدات برجامی‌شان کمک کند؟**

در شرایطی که گفتیم و وجود دوگانگی تفکری که در ایران نسبت به آمریکا وجود دارد اگر قرار است ابتکار عملی به کار گرفته شود باید از سوی آمریکایی‌ها باشد یعنی آنها باید پیشگام باشند چون با این تأخیر، بی‌اعتمادی به بایدن و تیمش رو به افزایش است. مخالفان داخلی برجام و تعامل با آمریکای بایدن، به نظر مدرستی، استدلال می‌کنند که بایدن هم نشان داد که همان راه ترامپ را می‌رود و تقاضا را به‌رودی بین سیاست‌های کلی آمریکا در دولت آنها وجود ندارد. بنابراین اگر قرار باشد ابتکار عملی صورت گیرد باید از طرف آمریکا باشد. می‌توان ابتکارات دیپلماتیکی را در اینجا که دوطرف درگیر بازی اعتبار هستند، نمی‌توانند با هم همکاری کنند و به یک میانجی و واسطه نیاز است.

به‌نظرم روسیه و چین می‌توانند نقش مؤثری در این زمینه ایفا کنند. دعوت به برگزاری نشست وزرای خارجه ۵+۱ و به در قالب کمیسیون مشترک که در برجام پیش‌بینی شده است، می‌تواند گام مفیدی باشد و همچنین معتقدم میانجیگری ژاپن در این شرایط می‌تواند به کار بیاید.

■ **آقای ظریف اخیراً پیشنهاد داده‌اند که آقای جوزپ بورل به‌عنوان مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا می‌تواند از سسخت در مقام هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک برای هماهنگ‌سازی اقداماتی میان ایران و آمریکا استفاده کند نظر شما چیست؟**

البته منظور من هم فعال کردن ساز و کار کمیسیون مشترک است، به گونه‌ای که روسیه و چین درخواست تشکیل کمیسیون مشترک برای بررسی چگونگی بازگشت آمریکا را بدهند، اما مهم‌تر از بازگشت آمریکا به برجام برداشتن تحریم هاست و اولویت ایران باید این باشد، چون بازگشت آمریکا بدون برداشتن تحریم‌ها موضوع را به ضرر ایران پیچیده‌تر می‌کند. به گونه‌ای که بازگشت آمریکا به برجام بدون برداشتن تحریم‌ها سرانجام به اختلافات گسترده ایران و آمریکا منجر شده و نهایت آن نیز فعال شدن ساز و کار ماشه توسط آمریکااست. لذا بدون حل و فصل تحریم‌ها در ابتدا بازگشت تدریجی می‌تواند خطرناک باشد؛ به اصطلاح جنگ اول بهتر از صلح آخر است.

اما در مورد مطلوبیت میانجیگری اروپا و فعال کردن مکانیسم کمیسیون مشترک توسط «بورل» خوشبین نیستیم، چون اولاً ایران خودش به ایران به‌دکار است. دوم، میانجی بی‌طرفی نیست. سوم، نشان داده است که بازیگر توانمند و مستقلی نیست. لذا بیش از آنکه آمریکا را برای اجرای تعهدات تحت فشار قرار دهد بر ایران فشار وارد خواهد کرد. به گونه‌ای که استدلال خواهند کرد که ایران که پیشنهاد میانجیگری اروپا را داده است کوتاه بیاید. بیم آن می‌رود که با این ابتکار زمینه امتیازگیری از ایران بیشتر شود. مگر از همان ابتدا ایران مواضع و مطالبات می‌خواهد با اتخاذ این سیاست به عربستان نزدیک شده و جایگزین آمریکا شود؛ سیاستی که حتی از سوی مقامات رسمی اتحادیه اروپا هم تأیید نشد و به عنوان مواضع یکی از اعضای اتحادیه قلمداد شد.

■ **در صورت اجرایی شدن مصوبه مجلس مبنی بر توقف اجرای پروتکل الحاقی احتمال می‌رود**

■ یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۹
 ■ سال بیست و هفتم
 ■ شماره ۷۵۶۱

که چین و روسیه هم در مقابل ایران قرار گیرند و به سمت اجماع با سایر شرکای برجام بروند. آیا این اقدام احتمالی از سوی ایران شرایط را به ضرر آن تغییر خواهد داد؟

هدف از این مصوبه خروج از برجام نیست، بلکه اجرای برجام توسط آمریکا و اروپاست. کاهش تعهدات برجامی ایران در چارچوب بند ۳۶ برجام صورت می‌گیرد. بنابراین طرف‌های ایران در برجام باید به تعهداتشان عمل کنند تا ایران هم به تعهداتش برگردد.

■ **ولی عملاً برجام را در لبه پرتگاه قرار می‌دهد.**

نه این گونه نیست؛ اگر پیشنهادی که دادم عملی شود به ضمانتی نیاز دارد که ما به چین و روسیه بگوییم که به جای اینکه ما مجبور به خروج از پروتکل شویم الان بیایید و میانه بحث را بگیرند و میانجیگری کنند که آنها به تعهداتشان عمل کنند، یعنی در آن راستا می‌شود این کار را انجام داد که یک اهرم‌های مذاکراتی در دست ایران باشد؛ در واقع ایران می‌تواند با این کار هزینه تأخیر دولت بایدن را افزایش دهد. از منظر رئالیستی، قدرت پادزهر براساس منطق روابط بین‌الملل، معتقدم که تحت هیچ شرایطی نمی‌توان و نباید به آمریکا اعتماد کرد. اصل بر بی‌اعتمادی و تلاش برای مدیریت بحران هسته‌ای به‌صورت عاقلانه است.

من یک نگاه رئالیستی به روابط بین‌الملل و سیاست خارجی دارم؛ شاید بسیاری معتقد باشند که رویکرد رئالیستی، دیدگاهی بدبینانه است اما من معتقدم در روابط بین‌الملل زبان قدرت قابل فهم است اگر شما قدرت و اهرم چانه زنی داشته باشید به شما اعتنا می‌کنند و گر نه با قول و قرار و تعهد دست کشور به جایی نمی‌رسد؛ طبیعتاً اعمال قدرت هم ریسک دارد ما نمی‌توانیم بگوییم اگر این کار را نکنیم ممکن است این تبعات را داشته باشد؛ بله کار دیپلماسی و سیاست خارجی مدیریت این تناقضات است، یعنی ما بطور می‌توانیم همه اعمال قدرت کنیم هم جنگ نشود هم بحران میان دولت و مجلس است، ولی اگر این نگیرد؛ در غیر این صورت که دیپلماسی فن و حرفه نخواهد بود و هرکس می‌تواند دیپلمات باشد. مانند اینکه هر کسی هم که اراندگی بلد باشد می‌تواند در اتوبان چهارپایان و یک طرفه رانندگی کند. ما باید با دیپلماسی فعال و چندلایه برجامی و غیربرجامی اقدام کنیم که طرف‌های ایران در برجام به تعهداتشان عمل کنند تا کار به سخت‌تر شدن شرایط یعنی توقف اجرای پروتکل الحاقی منجر نشود، اما اگر کار سخت شد ما باید بتوانیم از این اهرم استفاده کنیم.

■ **درست است که این کار اهرم چانه زنی ایران را بالا می‌برد، ولی از طرف دیگر تعیین ضرب الاجل دست دیپلمات‌های خود ما را نمی‌بندد؟**

آقای ظریف و دوستان وزارت خارجه نیز چنین نظری دارند؛ ولی من و برخی دیگر از دوستان نظرم این گونه نیست، البته با بحث‌هایی که گفتیم دیپلماسی بسیار فعال همه جانبه باید دنبال راه حل باشد، بویژه راینزی با کشورهای ۴+۱ و کشورهای میانجی دیگر، اما باید به موازات دیپلماسی ابزار چانه زنی نیز تقویت شود. و این مستلزم هماهنگی کامل میان دولت و مجلس است، ولی اگر این هماهنگی ایجاد نشود و از هر دو ابزار بخوبی استفاده نکنیم می‌تواند برای ما هزینه داشته باشد اما وضعیت انفعال و سردرگمی برای شرایط موجود سیاست خارجی ما خوب نیست.

■ **بله چون دو طرف الان صرفاً در وضعیت اعلام بیانیه هستند که کفایت نکرده است.**

بله باید از اهرم‌های موجود استفاده کرد، نمی‌شود دست روی دست گذاشت تا وقت بگذرد میان با بقیه وارد بحث شد الان مثلاً فرانسه در وسط دعوا دارد نرخ تعیین می‌کند و می‌گوید باید عربستان هم در مذاکرات هسته‌ای باشد، چون هدفمند می‌گوید، زیرا می‌خواهد سیاست حضور خاورمیانه‌ای خود را تقویت کند، دوم به عربستان و اعراب صدارت تسلیحات بیشتری داشته باشد، سوم جای آمریکا را بگیرد چون الان بایدن منتقد محمد بن سلمان و سیاست عربستان است.

از طرف دیگر اگر آمریکا بدون مانع و مشکل به برجام برگردد که نقش فرانسه و اروپا کاهش می‌یابد. آنها وقتی می‌توانند نقش ایفا کنند که موضوع با مشکل رو به رو شود. مگر با حمایت از حضور عربستان در مذاکرات هسته‌ای می‌خواهد هم از ایران و هم از عربستان امتیاز بگیرد، بخصوص که الان موضوع انتقادات آمریکا از وضعیت حقوق بشر در عربستان هم مطرح است و بایدن می‌خواهد حمایتش از جنگ یمن را کم کند؛ اینها برای عربستان قابل قبول نیست و فرانسه می‌خواهد با اتخاذ این سیاست به عربستان نزدیک شده و جایگزین آمریکا شود؛ سیاستی که حتی از سوی مقامات رسمی اتحادیه اروپا هم تأیید نشد و به عنوان مواضع یکی از اعضای اتحادیه قلمداد شد.

■ یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۹
 ■ سال بیست و هفتم
 ■ شماره ۷۵۶۱

۱۱ هزار پرونده بازپس‌گیری اموال بنیاد مستضعفان

«**خبر اول اینکه**، رئیس بنیاد مستضعفان گفت: با رویکرد ریاست قوه قضائیه، روند بازپس‌گیری املاک این بنیاد شتاب گرفته است و افراد و نهادهایی که بدون اجازه این اموال را در اختیار دارند باید آن را به صاحبان اصلی عودت دهند. به گزارش ایرنا، پرویز فتاح افزود: ۱۱ هزار پرونده برای بازپس‌گیری املاک این بنیاد از اشخاص و نهادها در مراجع قضایی تشکیل شده است. فتاح در بخش دیگری از سخنان خود گفت که اسناد به‌دست آمده نشان می‌دهد پدر و پسر پهلوی بیش از ۴۴ هزار ملک را به نام خود سند زده بوده‌اند.

ادعای جدید درباره فعالیت‌های هسته‌ای ایران

«**خبر دیگر اینکه**، روزنامه وال اسیریت ژورنال در گزارشی به نقل از سه دیپلمات که ادعا می‌کنند از نتیجه تحقیقات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی از دو سایت در ایران مطلع شده‌اند، آورده است که بازرسان آژانس به‌تازگی شواهدی به‌دست آورده‌اند که نشان دهنده وجود فعالیت‌های هسته‌ای اعلام نشده در ایران است. به‌گزارش ایسنا، این روزنامه آمریکایی در گزارش ادعایی خود به‌نقل از این دیپلمات‌ها آورده است که نمونه‌های گردآوری شده در پاییز گذشته از دو سایت در ایران حاوی فلز رادیواکتیو بوده است که می‌تواند نشان دهد ایران فعالیت‌هایی در زمینه تسلیحات هسته‌ای داشته است. این منابع آگاه گفته‌اند که به‌طور دقیق از ماهیت یافته‌های جدید بازرسان آژانس مطلع نیستند.

بازداشت ۱۱ ایرانی در مرزهای آمریکا

«**شنیدیم که**، اداره گمرک و مرزبانی ایالات متحده اعلام کرد که گروهی متشکل از ۱۱ ایرانی را که اوایل هفته جاری به‌صورت غیرقانونی از مرز مکزیک به ایالت آریزونا ی آمریکا وارد شده بودند، بازداشت کرده است. به گزارش ایسنا به نقل از شبکه یورونیوز، طبق بیانیه مطبوعاتی این سازمان، تعداد ایرانیان بازداشت‌شده در سال جاری، بالاترین میزان طی دو سال اخیر بوده است. در سال ۲۰۲۰ میلادی مأموران مرزبانی آمریکا ۸ ایرانی را بازداشت کرده بودند، این در حالی است که شمار دستگیرشدگان ایرانی در سال ۲۰۲۱ میلادی کنون به ۱۴ تن رسیده است. پیش از این در ماه گذشته جو بایدن، رئیس‌جمهوری تازه آمریکا با امضای یک فرمان اجرایی تصمیم دونالد ترامپ – رئیس‌جمهوری سابق – را در مورد مرزهای جنوبی ایالات متحده و ساخت دیوار سفخ کرد و خواهان «یک سیستم مهاجرتی جامع و انسانی مطابق با ارزش‌های آمریکایی» شد.

دعوت واتیکان از آیت‌الله محقق داماد

«**دست‌آخرینکه**، سفارت ایتالیا و سفارت واتیکان در تهران از جانب واتیکان، از آیت‌الله دکتر سیدمصطفی محقق داماد رئیس گروه مطالعات اسلامی فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران برای شرکت در مراسم دیدار نمایندگان ادیان اصلی و همچنین دانشمندان برجسته جهان در چارچوب کنفرانس cop۲۶ دعوت به عمل آورد. به گزارش ایسنا، این مراسم در تاریخ ۴ اکتبر ۲۰۲۱ (۱۲ مهرماه ۱۴۰۰) در شهر رم ایتالیا برگزار خواهد شد. بریتانیا، ایتالیا و واتیکان همایش cop۲۶ را برای نمایندگان ادیان و شماری از دانشمندان برجسته جهان سازماندهی کرده‌اند تا دیدگاه هایشان را برای پرداختن به مسائل مرتبط با تغییرات اقلیمی ابراز کنند. اهداف این کنفرانس به شرح ذیل است: ارتقای فعالیت‌های دولت‌ها برای افزایش مشارکت آنها جهت نیل به اهداف توافقنامه پاریس (Paris Agreement)، رهبری ادیان برای کمک به رفع مشکلات مرتبط با تغییرات اقلیمی و ترغیب مردم برای اقدام در جهت کاهش گرمایش زمین.

ایران به جمع ۵ کشور تولیدکننده موشک‌های دوش پرتاب پیوست

فصل دوم: تهدید امنیتی از سوی ایران

روز گذشته با آغاز به کار و بهره‌برداری از خط تولید انبوه موشک‌های دوش پرتاب پیشرفته پدافند هوایی، ایران به جمع معدود کشورهای تولیدکننده این نوع از موشک‌ها پیوست. به گفته سرلشکر باقری رئیس ستاد کل نیروهای مسلح، تا پیش از افتتاح خط تولید این موشک‌ها در ایران، تنها ۴ یا ۳ کشور در جهان توانایی تولید آن را داشتند. روز گذشته کارخانه‌های تولید سوخت جامد مرکب با هدف تأمین سوخت همه موشک‌های حوزه رزم زمینی هم افتتاح شد که نقش زیادی در توانایی مسلح کردن و افزایش قدرت رزم موشک‌های ایرانی خواهد داشت. به‌گزارش روابط عمومی وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، سرلشکر باقری در این مراسم با بیان اینکه تجربه ۴ دهه عمر پرپرکت نظام اسلامی به ما آموخته که تنها راه پیشرفت و تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی قدرت‌مند شدن است، گفت: این خط تولید در واقع یکی از متعصر به‌فردترین خطوط تولید موشک‌های پدافند هوایی برد کوتاه در منطقه است که با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین لیزری، اپتیک، هدایت و کنترل می‌تواند نیاز عملیاتی نیروهای مسلح را برطرف کرده و در مقابل تهدیدات، سلاح ارزشمندی محسوب می‌شود.

او با اشاره به اینکه این موشک‌ها در نسل‌های اولیه از کشورهای خارجی وارد می‌شد، اظهار کرد: امروز نسل پیشرفته آن در برد حدود ۵ کیلومتر و در انواع گوناگون برای مقابله با اهداف با سرعت‌های مختلف و در حالت‌های دور شونده و نزدیک شونده توانست در آزمایش‌های سطح پیشرفته با تعداد بسیار بالا مورد تست قرار بگیرد. سرلشکر باقری درباره افتتاح کارخانه‌های تولید سوخت جامد مرکب نیز گفت: افزایش برد و سرعت موشک‌های مورد استفاده در رزم زمینی از نیازهای نیروهای مسلح بود و امروز سازمان صنایع دفاع وزارت قاع با آماده‌سازی زیرساخت‌های فناوریانه لازم به‌خوبی توانست با تولید سوخت جامد مرکب برای سلاح‌های رزم زمینی بویژه موشک‌های زمین به زمین تاکتیکی، ضد زره و پدافند هوایی ارتفاع پست، دست نیروهای رزمنده را نسبت به گذشته بازتر کند.

امیر حاتمی، وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح هم در این مراسم، تأوی آب در مقابل آخلالگرها، درگیری با انواع اهداف هوایی ارتفاع پست نظیر بالگردها، پهپادها و موشک‌های کروزر را از مهم‌ترین ویژگی‌های این دوش پرتاب‌ها برشمرد و گفت: قطعاً قدرت دفاعی نیروهای مسلح در نبردهای نامتقارن ارتفاع پست افزایش می‌یابد. او تأکید کرد: امروز به سبب آمادگی سرشار نیروهای مسلح و اقتدار مثال زدنی ملت بزرگ ایران اسلامی، هیچ قدرتی در دنیا جرأت تعدی و تجاوز به بهمنمان را ندارد.